

Î N C H E I E R E

07 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Ion Druță, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către reprezentantul Cristinei Bînzari, avocatul Denis Duca,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Cristinei Bînzari împotriva Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Bălți cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea la plata indemnizației pentru creșterea copilului pînă la vîrsta de 3 ani,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 24 martie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale, casată hotărârea Judecătoriei Bălți din 10 decembrie 2015 și emisă o nouă hotărâre cu privire la respingerea acțiunii,

c o n s t a t ă :

La data de 07 august 2015, Cristina Bînzari a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Bălți cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea la plata indemnizației pentru creșterea copilului pînă la vîrsta de 3 ani.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, prin ordinul nr.127-14 CIC din 02 decembrie 2014 i-a fost acordat concediu pentru îngrijirea copilului de la 02 decembrie 2014 pînă la 18 septembrie 2017 de la locul de muncă ÎCS „DRA Draexlmaier Automotive” SRL.

Menționează că, la data de 01 mai 2015, conform contractului individual de muncă nr. 9, a fost angajată în cadrul ÎCS „SAROB Production” SRL.

Sușține că, la data de 01 iunie 2015, a depus la Casa Teritorială de Asigurări Sociale Bălți o cerere, prin care a informat că, și-a reluat activitatea de muncă în condițiile timpului de muncă parțial și a solicitat să nu i se suspende indemnizația stabilită pentru creșterea copilului, Luca Bîrnaz.

Afirmă că, prin decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Bălți nr.2015/02/1/19524 din 19 mai 2015, începînd cu 01 mai 2015, i-a fost suspendată plata indemnizației lunare pentru creșterea copilului pînă la vîrsta de 3 ani, în legătură cu angajarea sa la un loc nou de muncă.

Relevă că, la data de 25 iunie 2015, a expediat în adresa Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Bălți o cerere prealabilă, prin care a solicitat expedierea deciziei

de suspendare a plății indemnizației pentru creșterea copilului pînă la vîrsta de 3 ani și anularea acesteia ca fiind emisă contrar legii, însă la data de 10 iulie 2015, a primit răspunsul la cererea sa prealabilă, din conținutul căruia rezultă că, cererea sa prealabilă a fost respinsă.

Solicită anularea deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Bălți din 01 mai 2015 privind suspendarea plății indemnizației pentru creșterea copilului pînă la vîrsta de 3 ani și obligarea la plata acestei indemnizații începînd cu data de 01 mai 2015.

Prin hotărârea Judecătorei Bălți din 10 decembrie 2015 a fost admisă acțiunea, a fost anulată decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Bălți de suspendare a plății indemnizațiilor adresate familiilor cu copii nr.2015/02/1/19524 din 19 mai 2015 și a fost obligată Casa Teritorială de Asigurări Sociale Bălți la plata indemnizației Cristinei Bînzari începînd cu data de 19 mai 2015.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Bălți nr. 2015/02/1/19524 din 19 mai 2015 de suspendare a plății indemnizațiilor adresate familiilor cu copii este emisă contrar legii. Or, conform art. 18 alin. (4) al Legii nr. 289-XV din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, modificată și completată prin Legea nr. 332 din 23 decembrie 2013, în cazul în care mama sau tata (beneficiar de indemnizație) își reia activitatea în condițiile timpului de muncă parțial, cu retribuirea muncii în proporție de pînă la 0,5 din salariu de funcție /tarifar stabilit conform sistemului tarifar de salarizare ori în mărimea salariului convenit pentru timpul efectiv lucrat în limitele a 0,5 din durata programului de muncă în cazul salarizării conform sistemelor netarifare de salarizare, la fiecare dintre unități, indemnizația nu se suspendă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 24 martie 2016 a fost admis apelul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre, prin care a fost respinsă acțiunea.

Instanța de apel și-a argumentat concluzia prin faptul că, în cazul dat, nu este aplicabil art. 18 alin. (4) al Legii privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, deoarece prevederile articolului enunțat se aplică doar în cazul reluării activității în condițiile timpului de muncă parțial, adică la locul de muncă unde salariatul își desfășura activitatea pînă la acordarea concediului pentru îngrijirea copilului pînă la vîrsta de 3 ani, dar nu și în cazul unei noi angajări.

De asemenea, instanța de apel a mai reținut că, conform pct. 7 subpct. 3) din Regulamentul cu privire la modul de stabilire și plată a indemnizațiilor adresate familiilor cu copii, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 1478 din 15 noiembrie 2012, în cazul în care beneficiarul de indemnizație lunară pentru creșterea copilului se angajează la altă unitate, indemnizația se suspendă, indiferent de programul de muncă (parțial sau deplin), și se reia de la data acordării concediului pentru îngrijirea copilului.

La data de 13 iunie 2016, reprezentantul Cristinei Bînzari, avocatul Denis Duca a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței este ilegală, deoarece instanța de apel a interpretat eronat legea și a apreciat în mod arbitrar probele prezentate.

Menționează că, instanța de apel nu a luat în considerare că, pct. 7 subpct.3) din Regulamentul cu privire la modul de stabilire și plată a indemnizațiilor adresate familiilor cu copii, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 1478 din 15 noiembrie 2012 vine în contradicție cu prevederile art. 18 alin. (3) și (4) din Legea nr.289 din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitatea temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale.

Susține că, recurenta s-a angajat din 01 mai 2015 în condițiile timpului de muncă parțial, ceea ce înseamnă, interpretând legislația în vigoare, că și-a reluat activitatea în condițiile timpului de muncă parțial.

Prin referința depusă la data de 12 iulie 2016 Casa Națională de Asigurări Sociale a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost declarat în termen, or, din materialele cauzei rezultă că, instanța de apel a expediat în adresa recurenteii copia deciziei contestate la data de 08 aprilie 2016 (f. d. 87) și a fost recepționată de către aceasta, conform avizului de recepție, la data de 14 aprilie 2016 (f.d.89), iar cererea de recurs a fost depusă de către reprezentantul recurenteii prin intermediul oficiului poștal la data de 13 iunie 2016 (f. d. 96 a).

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către reprezentantul Cristinei Bînzari, avocatul Denis Duca nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către reprezentantul Cristinei Bînzari, avocatul Denis Duca asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul reprezentantului Cristinei Bînzari, avocatul Denis Duca ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul reprezentantului Cristinei Bînzari, avocatul Denis Duca se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu

Ion Druță

Mariana Pitic